

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Henricus Imperator. 15. Iulii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

mon.
fixum
n plus
noties
lo ac-
nistrā.
ONĀ.
cūm
inum
n Cor
d jam
nnis à
esse?
s fuit.
r Lai-
D. Lu-
ipsit,
ilsum
stem
ONĀ-
nanas
vide-
erreas

1. **H**ic Seraphicus Doctor ex vulneribus Crucifixi mirabilem prorsus hausit scientiam, ex iis cognovit quantum Iesus esset amandus, qui tantum nos amavit, tanto amore flagrabat in Christum vel pendentem de cruce, vel delitescentem in Eucharistia, ut eus liberi etiam nunc Christi amorem insiperent. Quantum amas Iesum? quid facis pro Iesu? qui tanta pro te fecit? Viridocti! Scientia sine dilectione vanitas est, quid faceret absq; dilectione eruditio? instaret; quid absq; eruditione dilectio? erraret. S. Bernard.

2. Iesus cruci affixus docuit Bonaventuram humilitatem, amorem abjectionis, & dignitatum contemptum, hic dignitatum contemptus, potissimum eluxit, cum Cardinales ipsi optionem dedere, quem voluisset, Pontificem eligendi; poterat quidem ille se ipsum eligere, non elegit tamen. Quid egisses hac in occasione tu? qui nunquam non studes tuæ gloriæ.

3. Denique docuit eum Christus quâ ratione labores ferret, amaret, & alacriter quæreret. Adeo non Christi & s. Bonaventuræ exemplo labores quæris, ut eos quos obedientia & Christus jubet, quantum potes declines. Probat deinceps discipulum crucifixi. *Per omne quod agimus Crucifixi nos preceptoris discipulos demonstremus.* Petrus Damianus.

S. HENRICUS IMPERATOR.

15. Iulii.

C 2 Qui

Qui vicerit dabo illi sedere mecum in
throno meo, sicut & ego vici, &
sedic cum patre meo in throno ejus.

Apoc. 3. v. 21.

GEmmam Romanæ Coronæ unicam hic
 exhibeo HENRICUM. Genuere Bojo-
 rum Duces, D. Wolfgangus educavit.
 Quidni ab his bonum Imperatorem speres?
 Certè imperium à se ipso auspicatus Virgo,
 idemque conjux in triumphum Cupidinem
 duxit. Hoc subacto, facilè alios imperii hostes
 omnes fudit, tum præsertim, cum Æther illi
 militavit, & aciem, cui votum ante pugnam
 fecerat, D. Laurentius, &, cuius gladio accin-
 etus erat, Adrianus, tum Georgius Angelus
 que præiverunt; Sed ò lepidam fortunæ fa-
 ciem! tantus belli Imperator ecce à pueris vin-
 citur. Obsidebat Trojam Apuliæ urbem, ju-
 ratus nec imbelli ætati parcere. Cives sive
 armati, sive supplices in urbem repulsi. Ad
 triarios nemperes rediit. Erumpit ergo aper-
 tâ portâ puerile totius urbis agmen, signum
Crux præit? barritus unus omnium, idem
 Kyrie eleyson auditur. Quid multis? primi
 pugnâ HENRICUS capitur & Urbs libertate po-
 titur: Adhuc gravior ille conflictus fuit

quen-

quem mortuus cum acie inferna habuisse,
Dæmonis, qui rem in suis oculis gestam nar-
ravit, fide creditur. Is enim viro Religioso
exposuit, nutasse illic cum lance HENRICI
causam, donec iterum suppetias ferens Lau-
rentius. Calicem sibi donatum pro clypeo ob-
jiciens rem restituit. Id nisi more suo Dæmon
confinxit, præfidentem esse oportet, cui
cor non palpitat. Ex DD. Bamberg. Iac. Gretseri.

M E D I T A T I O.

De victorijs S. Henrici.

1. **S.** Henricus ut cæteros hostes faciliùs superaret,
priùs in servitutem rededit hostem domesti-
cum, duxitque carnis cupidinem in triumphum con-
jugatæ virginitatis. Ut vicit evadas vitiorum tuorum
illud præ omnibus aggredere quod tibi familiarius est,
& ideò periculosius insidiatur. Examina quod ex vi-
tiis tibi prædominetur, quibus mediis oppugnes? in-
ter omnia videtur caro esse Goliath insolentior, hoc
jugulato superabuntur Philistæi omnes, & facilem
reportabis victoriam ab integro exercitu vitiorum.
Ego castigo corpus meum & in servitutem redigo. Epist. 1.
Cor. 9. Cap.

2. Henricus fortissimus triumphator extitit quan-
do vicit ab imbellibus pueris Apuleiæ urbis ve-
niā deprecantibus ab offenso Imperatore. Ulci-
cendi nocendique cupido magnos inhumanis pecto-
ribus fluctus excitat: nunquam non sine tormento

sui violentus iste affectus est. Sen. l. 2. de ira, non u
in beneficijs honestum est merita meritus repensare, ita inju
rias injuriis illic vinci turpe est: hic vincere inhumanum est.
& lib. 3. de ira. Ultio doloris Confessio est. non est magnus
animus quem incurvat injuria.

3. S. Laurentius pro Henrico clypeum interposuit,
adversus dæmonem, quis in ultimo agone tuo cum
dæmone, quis Sanctorum ita abs te colitur in vita,
ut defendi ab illo in morte merearis?

S. VITALIANUS EPISCOPVS.

16 Julii.

*Spectaculum facti sumus huic mun
do, Angelis, Deo, & homini
bus. nos stulti propter Christum.*

Ep. i. Cor. cap. 4.

CApuae natus VITALIANUS virtutis præ
mium à patria infulam tulit. Fueruntta
men qui decus hoc inviderunt alieno capiti
suo quærerent. Et placuit insuper, cùm vel
maximè seriò rem agerent, fabulam tamen
dare. Dormienti vestes suas auferunt & in lo
cum muliebres reponunt. Has, ad preces
matutinas vocatus, imprudens induit &
templum petit VITALIANUS. Enimverò ri
dentibus